

Het doel van deze vragenlijst is dat ouders even stilstaan bij voorkomende situaties thuis, zowel als op en om de tennisbaan. Het gaat dus niet om goed of fout. De antwoorden 'Eens' en 'Oneens' kunnen beide voor de ouder een reden zijn om het desbetreffende hoofdstuk (nogmaals) te lezen. Het antwoord 'Weet ik niet (genoeg van)' zal daar zeker een aanleiding voor zijn.

voor de ouder een reden zijn om het desbetreffende hoofdstuk (nogmaals) te lezen. Het antwoord 'Weet ik niet (genoeg van)' zal daar zeker een aanleiding voor zijn.			
	EENS / JA	ONEENS / NEE	WEEET IK NIET (GENOEG VAN)
HOOFDSTUK 1 (STAAR JE NIET BLIND OP TALENT)			
1. Ik had al snel door dat mijn kind bovengemiddeld talent had voor sport			
2. De tennisleraar vertelde me dat mijn kind talentvol was			
3. Andere ouders hadden het (vaak) over het (tennis)talent van mijn kind			
4. Ook met het talent van mijn kind, moet hij nog steeds hard werken om goed te worden in tennis			
HOOFDSTUK 2 (STIMULEER DE ZELFSTANDIGHEID)			
5. Zelfstandigheid komt vanaf ca. 17 jr. Tot die tijd doe ik zoveel mogelijk zodat ze 'kind kunnen zijn'			
6. Ik laat zoveel mogelijk aan mijn kind over; ze mogen best 'door schade en schande leren wat ze moeten doen'			
7. Mijn kind en ik hebben een checklist voor het inpakken van zijn tennistas gemaakt			
8. Als mijn kind en zijn tegenstander het niet eens worden over 'in of uit' (line-call), dan geef ik vaak aan hoe ik die bal heb gezien			
9. Mijn kind regelt meestal het inspelen voor een wedstrijd (baan reserveren en inspeelpartner vragen) zelf			
HOOFDSTUK 3 (VOED DE INTRINSIEKE MOTIVATIE)			
10. Op momenten dat mijn kind niet wil trainen, heb ik meestal wel overtuigende argumenten waarom hij wel moet gaan trainen			
11. Mijn kind gaat soms naar trainingen uit plichtsbesef of omdat de trainer anders boos wordt			
12. Ik moet mijn kind vaak aansporen om vroeg genoeg op de training te zijn			
HOOFDSTUK 4 (LEER JE KIND OMGAAN MET EMOTIES)			
13. Ik toon mijn emoties tijdens (spannende) wedstrijden van mijn kind			
14. Kinderen hebben er eigenlijk niets aan als ouders hun emoties tijdens de wedstrijd tonen			
15. Pas na de wedstrijd van mijn kind toon ik mijn emoties; zowel blij, bedroefd, als boos			
16. Ik kan me goed voorstellen dat mijn kind soms iets doet wat eigenlijk niet mag/hoort – op basis van emotie – zoals racket stuiten, vloeken of (zichzelf uit)schelden			
17. Ik accepteer geen wangedrag van mijn kind			
HOOFDSTUK 5 (ZORG VOOR OPEN COMMUNICATIE)			
18. Als ik met mijn kind over een wedstrijd van hem spreek (wedstrijdevaluatie), dan stel ik vooral open vragen (waarop 'ja' of 'nee' niet mogelijk is)			
19. Tijdens een wedstrijdevaluatie ben ik het meest aan het woord; mijn observaties zijn immers rationeler en objectiever dan die van mijn kind			
20. Ik merk wanneer mijn kind 'op de vlakte blijft' en/of 'sociaal wenselijke antwoorden geeft'			

	EENS / JA	ONEENS / NEE	WEET IK NIET (GENOEG VAN)
HOOFDSTUK 6 (BEWAAK DE RELATIE KIND – OUDER – COACH)			
21. De trainer/coach hoeft mijn kind niet op te voeden			
22. Door mijn eigen tennisverleden vind ik dat ik me best met de tennisontwikkeling van mijn kind mag bemoeien			
23. Ik ben bewust van de verschillende taken (en verantwoordelijkheden) van mij als ouder en hij als trainer/coach			
24. Mijn kind merkt het niet als ik een andere mening heb dan de trainer; ik bespreek dat eerst met de trainer			
25. Een voortgangsgesprek hoort met de complete 'driehoek' (speler-ouder-trainer) plaats te vinden			
HOOFDSTUK 7 (ONDERSTEUN DE MENTALE WEERBAARHEID OP DE BAAN)			
26. Het omgaan met tegenslagen is een belangrijk onderdeel van het leerproces			
27. Als ouder probeer ik zoveel mogelijk tegenslagen te voorkomen of anders op te lossen, zodat mijn kind zich op tennis kan focussen			
28. Huilen is een teken van zwakte; zeker bij jongens			
29. Ik koester de uitspraak: "Het gaat er niet om hoe vaak je valt, maar hoe vaak je weer opstaat".			
HOOFDSTUK 8 (VOED HET ZELFVERTROUWEN)			
30. Zelfvertrouwen ontstaat vooral door winnen en daar kan ik als ouder niet veel aan doen			
31. Door te praten over reële (zichtbare) progressie, trainingsinstelling en wat mijn kind al wél kan, zullen zijn zelfbeeld en zelfvertrouwen groeien			
32. Omdat zelfvertrouwen erg belangrijk is, vraag ik aan betrokken trainers hoe zij bijdragen aan het zelfvertrouwen van mijn kind			
HOOFDSTUK 9 (STEUN JE KIND ROND DE WEDSTRIJD)			
33. Ik steun mijn kind onafhankelijk van winnen of verliezen, maar op voorwaarde van juiste instelling en correct gedrag			
34. Ik vind het belangrijk dat mijn kind weet wat goed voor hem is en dat hij zijn keuzes goed kan onderbouwen			
35. Goed onderbouwde keuzes van mijn kind, die echter (financieel, organisatorisch of door tijdgebrek) onmogelijk zijn, zal ik altijd eerst positief waarderen en dan pas uitleggen waarom het (nog) niet kan			